

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ เรื่อง พันระเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่ตรงกันดังนี้

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N แทน จำนวนกลุ่มทดลอง

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการในแผนการจัดการเรียนรู้

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา
ความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายที่เรียนโดย
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ
เรื่องพันธะเคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการทำกิจกรรมใบงานระหว่างเรียนในแต่ละแผน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญา
ทางเคมี 3 ระดับ หลังจากสิ้นสุดการทดลอง เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ
ค่าร้อยละ (รายละเอียดคั้งภาคผนวก ฉ หน้า 171-173) ได้ผลปรากฏดังตาราง 5

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ
เรื่อง พันธะเคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผน ที่	N	คะแนน เต็ม	คะแนน			คะแนน รวม (360)	\bar{X}	S.D.	คะแนน หลัง เรียน (20)
			แมคโคร สโกปิก (3)	ซัพ-แมค โครสโกปิก (3)	จิม โบลิก (3)				
1	40	9	117	85	102	304	7.60	0.59	
2	40	9	113	87	99	299	7.48	0.75	
3	40	9	114	90	93	297	7.43	0.81	
4	40	9	108	86	94	288	7.20	0.56	
5	40	9	115	88	97	300	7.50	0.68	
6	40	9	107	89	99	295	7.38	0.77	
รวม						1783	44.58	1.63	651
ร้อยละ						82.55			81.38
\bar{X}									16.28
S.D									1.63

จากตารางที่ 5 ผลจากการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนได้คะแนนจากกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างทำกิจกรรมตามใบงานได้คะแนนเฉลี่ย 44.58 จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.55 และคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเสร็จสิ้นจากการทำกิจกรรมเท่ากับ 16.28 คิดเป็นร้อยละ 81.38 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.55 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.38 ดังนั้นประสิทธิภาพของคะแนนรวมการจัดการจัดการเรียนรู้อภิปัญญาที่พัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ เรื่อง พันธะเคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (E_1/E_2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ $82.55/81.38$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $75/75$ ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การตรวจให้คะแนนชิ้นงาน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการทำแบบทดสอบการพัฒนาความสามารถในการคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ผู้วิจัยขอรายงานความเข้าใจของนักเรียนตามแนวคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับแมโครสโกปิก (Macroscopic level) ระดับซัน-แมโครสโกปิก (Sub-macroscopic level) และระดับซิมโบลิก (Symbolic level) ดังนี้

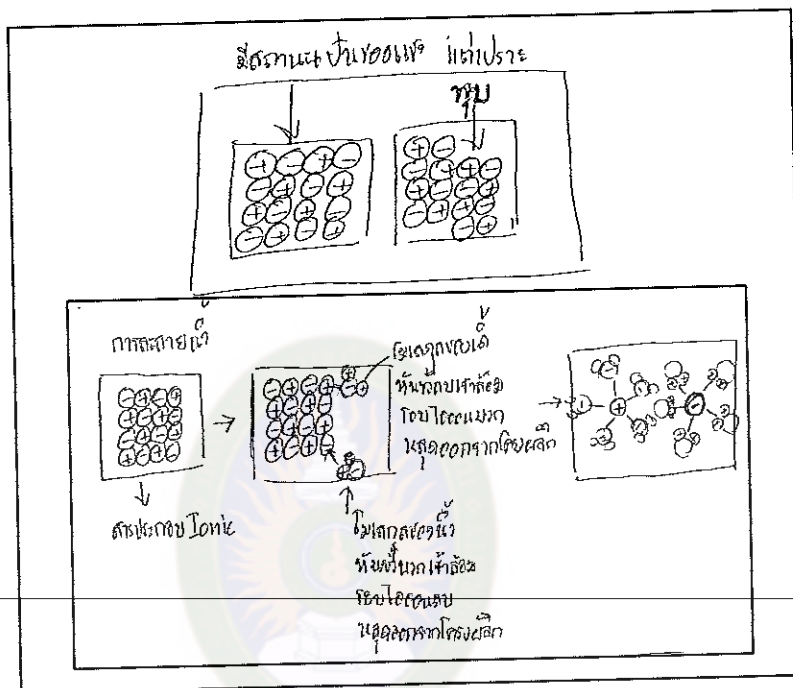
ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดแบบอภิปัญญาทางเคมี 3 ระดับ ของนักเรียนเกี่ยวกับแนวคิดเรื่อง พันธะไอออนิกและพันธะโคเวเลนต์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. พันธะไอออนิก

1.1 สมบัติของสารประกอบไอออนิก

จากข้อความในแบบทดสอบที่ถามว่า “ข้อใดไม่ใช่สมบัติของสารประกอบไอออนิก” พบว่านักเรียนมีแนวคิดถูกต้องว่า “เหนียวหุบไม่แตก” ไม่ใช่สมบัติของสารประกอบไอออนิก สมบัติที่ถูกต้องคือ “เป็นของแข็งแต่เปราะ ที่เปราะเพราะเมื่อทุบผลึกจะทำให้โมเลกุลเลื่อนไถล เป็นผลให้ไอออนชนิดเดียวกันเลื่อนมาอยู่ตรงกันทำให้ผลึกแยกออกจากกัน” คิดเป็นร้อยละ 80 และพบว่านักเรียนมีแนวคิดที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับสารประกอบไอออนิกว่า “เมื่อมีสถานะเป็นของแข็งจะนำไฟฟ้าได้ดี” คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ที่ครูแสดงตัวอย่างสารประกอบไอออนิก ประกอบการตอบคำถามในการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนมีแนวคิดถูกต้อง และสามารถบอกสมบัติได้ว่า

“เป็นของแข็ง จุดเดือดจุดหลอมเหลวสูง ไม่นำไฟฟ้าเมื่อเป็นของแข็ง แต่จะนำไฟฟ้าเมื่อเป็นของเหลวหรือสารละลาย และละลายน้ำได้” คิดเป็นร้อยละ 66.67 ดังแสดงในภาพที่ 2 แสดงสมบัติของสารประกอบไอออนิก

ภาพที่ 2 แสดงสมบัติของสารประกอบไอออนิก

นักเรียนสามารถใช้ความเข้าใจในระดับซัพ-แมกโครสโกปิก (Sub-macroscopic level) อธิบายลักษณะโครงสร้างภายในผลึกของสารที่รวมกันเกิดเป็นสารประกอบไอออนิกว่ามีลักษณะของโครงสร้าง ประกอบไปด้วยไอออนบวกและไอออนลบยึดเหนี่ยวกันในลักษณะสามมิติ เป็นผลึกแข็งเปราะ ที่เปราะเพราะว่า เนื่องจากแรงทุบผลึกจะทำให้โมเลกุลเลื่อนไถลเป็นผลให้ไอออนชนิดเดียวกันเลื่อนมาอยู่ตรงกัน ทำให้ผลึกแยกออกจากกัน ถ้าต้องการแยกผลึกสารประกอบไอออนิกออกจากกัน จำเป็นต้องใช้พลังงานจำนวนมาก ดังนั้นจุดเดือดจุดหลอมเหลวของสารประกอบไอออนิกจึงสูง ส่วนการนำไฟฟ้าและการละลายน้ำ นักเรียนอธิบายว่าการเคลื่อนที่ของไอออนบวกและไอออนลบที่ละลายในน้ำได้ เพราะว่าเป็นโมเลกุลมีขั้ว ดังนั้นน้ำก็จะหันด้านขั้วบวกเข้าล้อมรอบไอออนลบของสารประกอบไอออนิก ส่วนด้านที่เป็นขั้วลบเข้าล้อมรอบไอออนบวก ผิวของสารประกอบไอออนิกค่อยๆ หลุดออกหมดทั้งก้อน การนำไฟฟ้าของสารประกอบไอออนิกจะนำไฟฟ้าได้ เมื่อไอออนบวก

และไอออนลบเคลื่อนที่ออกจากกัน ดังนั้นหากต้องการให้สารประกอบไอออนิกนำไฟฟ้าได้ จะต้องทำให้อยู่ในรูปของของเหลวหรือสารละลาย และจากการตอบคำถามของการสัมภาษณ์ เรื่องสมบัติของสารประกอบไอออนิก ดังนี้

- ครูถามว่า ----> สมบัติสารประกอบไอออนิกมีสมบัติอะไรบ้าง
- นักเรียนตอบว่า ----> มีสถานะเป็นของแข็งแต่เปราะ จุดเดือดจุดหลอมเหลว สูงค่ะ
- ครูถามว่า ----> ทำไมเป็นของแข็งแต่เปราะ
- นักเรียนตอบว่า ----> เพราะสารประกอบไอออนิกยึดเหนี่ยวกันระหว่าง ไอออนบวกและไอออนลบในลักษณะสามมิติจึงเป็นผลึก แข็งเปราะ ที่เปราะเพราะว่า เมื่อทุบผลึกก็จะทำให้ไอออน ชนิดเดียวกัน เลื่อนมาอยู่ตรงกัน ทำให้ผลึกแยกออกจากกันค่ะ
- ครูถามว่า ----> ทำไมจุดเดือดจุดหลอมเหลวสูง
- นักเรียนตอบว่า ----> เพราะสารประกอบไอออนิกยึดเหนี่ยวกันระหว่าง ไอออน บวกและไอออนลบในลักษณะสามมิติจึงเป็นผลึกแข็ง ถ้าต้องการแยกออกจากกันต้องใช้พลังงานมากในการแยก อนุภาคออกจากกัน จุดเดือดจุดหลอมเหลวจึงสูงค่ะ
- ครูถามว่า ----> มีสมบัติอื่นอีกหรือไม่
- นักเรียนตอบว่า ----> ละลายน้ำได้และนำไฟฟ้าได้ค่ะ
- ครูถามว่า ----> ทำไมละลายน้ำได้
- นักเรียนตอบว่า ----> เพราะว่าเป็นโมเลกุลมีขั้วดังนั้นน้ำก็จะหันด้านขั้วบวก เข้าล้อมรอบไอออนลบ ส่วนด้านที่เป็นขั้วลบเข้า ล้อมรอบไอออนบวกทำให้ไอออนเหล่านั้นหลุดออก จากผลึกของสารประกอบค่ะ
- ครูถามว่า ----> ทำไมนำไฟฟ้าได้
- นักเรียนตอบว่า ----> เพราะเมื่อผลึกละลายน้ำ ไอออนบวกและไอออนลบในน้ำ เคลื่อนที่จึงทำให้สารละลายของสารประกอบไอออนิก นำไฟฟ้าได้ค่ะ
- ครูถามว่า ----> เป็นของแข็งนำไฟฟ้าได้หรือไม่

นักเรียนตอบว่า ----> ไม่นำไฟฟ้าเนื่องจากไอออนบวกและไอออนลบยึดเกาะกัน
แน่นและเคลื่อนที่ไม่ได้ค่ะ

(วนิสา ขาเขียว(นามสมมติ). 11 มกราคม 2555 : การสัมภาษณ์)

ซึ่งสอดคล้องกับการทำกิจกรรมใบงานนักเรียนสามารถทำได้ถูกต้อง ใบงาน
ในภาพที่ 3 นักเรียนสามารถบอกสมบัติของสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง และ ใบงาน
ในภาพที่ 4 นักเรียนสามารถอธิบายกลไกสมบัติของสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง คิดเป็น
ร้อยละ 82.50 ดังนี้

<p>1. ลักษณะของสารที่เป็นสารประกอบไอออนิก มีสมบัติอย่างไรบ้าง</p> <p>(๑) สารประกอบไอออนิกมีความแข็ง แต่เปราะ.....</p> <p>(๒) จุดหลอมเหลวและจุดเดือดสูง.....</p> <p>(๓) สารประกอบไอออนิกจะไม่นำไฟฟ้า จะนำไฟฟ้าได้เมื่อหลอมเหลวหรือละลายในน้ำ.....</p> <p>(๔) ละลายน้ำได้.....</p>
--

ภาพที่ 3 สมบัติของสารประกอบไอออนิก

<p>2. จงอธิบายกลไกสมบัติของสารประกอบไอออนิก ดังนี้</p> <p>2.1 สารประกอบไอออนิกมีจุดเดือดจุดหลอมเหลวสูงเพราะเหตุใด จงอธิบาย เพราะมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างประจุไฟฟ้าซึ่งมีความแข็งแรงสูง จึงขัดต่อการแยกออกจากกัน อีกทั้งยังมีลักษณะ การยึดเหนี่ยวที่ต่อเนื่องกัน เป็นตัวกั้น การที่กระทำในสารประกอบไอออนิกเพื่อชนสารละลาย หรือละลายขึ้นจำนวนมาก ในภาชนะที่วางวาง จืดเหนียว</p> <p>2.2 สารประกอบไอออนิกส่วนใหญ่เป็นของแข็ง แต่มีข้อยกเว้นเพราะเหตุใด จงอธิบาย เพราะสารประกอบไอออนิกประกอบด้วยไอออนบวกและไอออนลบ เมื่อพบตัวทำละลายไอออนิก จะเกิดการเคลื่อนที่ของไอออนไปตามแรงดึงดูด เป็นผลทำให้ไอออนชนิดเดียวกันเคลื่อนไปอยู่รวมกัน จึงเกิดแรงผลักระหว่างไอออน ทำให้ผลึกแตกออก ดังนั้นสารประกอบไอออนิกจึงมีสมบัติเปราะ และแตกง่าย</p> <p>2.3 สารประกอบไอออนิกนำไฟฟ้าได้หรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย สารประกอบไอออนิกเมื่อเป็นของแข็งจะไม่นำไฟฟ้า แต่จะนำไฟฟ้าได้เมื่ออยู่ในสถานะของเหลวหรือเมื่ออยู่ในสถานะของเหลว เพราะภายในสถานะของแข็งไอออนต่าง ๆ ซึ่งยึดประจุไฟฟ้าไว้จะถูกยึดเหนี่ยวกันอยู่ตามแนวโครงข่าย แต่เมื่อนำไปหลอมเหลวหรือนำไปละลายในน้ำ โคนผลึกจะหลุดออกแล้วไอออนต่าง ๆ สามารถเคลื่อนที่ไปมาได้อย่างอิสระ สารประกอบไอออนิกจึงสามารถนำไฟฟ้าได้</p> <p>2.4 สารประกอบไอออนิกละลายน้ำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย สารประกอบไอออนิกส่วนใหญ่จะละลายน้ำได้ แต่ก็ยังมีสารที่ไม่ละลายน้ำหรือละลายได้เล็กน้อย เช่น แคลเซียมคาร์บอเนต สารประกอบไอออนิกที่ละลายน้ำได้โดยทั่วไปจะละลายน้ำเป็นเหตุว่า ไอออนบวกและไอออนลบยึดเหนี่ยวกันด้วยแรงดึงดูดจนโมเลกุลรวมกันไม่สะดวกทำให้อิออนทั้งสองแยกออกจากกันได้</p>	
--	--

ภาพที่ 4 กลไกสมบัติของสารประกอบไอออนิก
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มีนักเรียนบางกลุ่ม พบว่า บอกลักษณะสมบัติของสารประกอบไอออนิกได้บางชนิด เช่น เป็นของแข็ง จุดเดือดจุดหลอมเหลวสูง แต่อธิบายไม่ได้ว่าทำไมสมบัติของสารประกอบไอออนิกถึงเป็นเช่นนั้น คิดเป็นร้อยละ 33.33 ซึ่งสอดคล้องกับการทำกิจกรรมในงานในภาพที่ 5 นักเรียนบอกลักษณะสมบัติและอธิบายกลไกสมบัติของสารประกอบไอออนิกได้ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 17.50

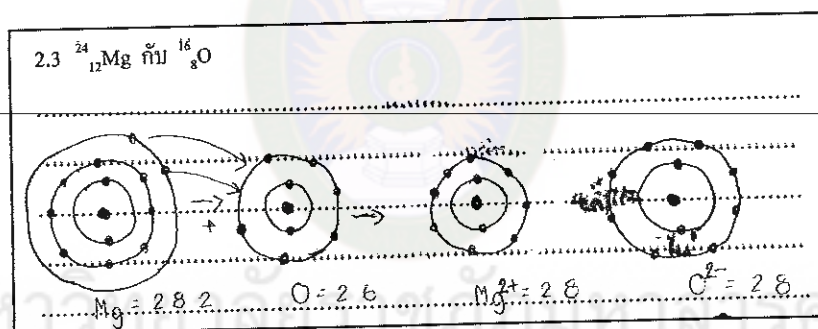
<p>1. สมบัติของสารประกอบไอออนิกสมบัติใดบ้าง</p> <p>สารประกอบไอออนิกมีจุดหลอมละลายสูงและแตกง่าย</p> <p>สารประกอบไอออนิกในสถานะของแข็งมีสภาพ</p> <p>ไม่ละลายน้ำ</p>
<p>2. จงอธิบายกลไกสมบัติของสารประกอบไอออนิก ดังนี้</p> <p>2.1 สารประกอบไอออนิกมีจุดเดือดจุดหลอมเหลวสูงเพราะเหตุใด จงอธิบาย</p> <p>เพราะสารประกอบไอออนิกมีพันธะไอออนิกที่แข็งแรง มีค่าคงที่</p> <p>คูลอมบ์ที่มากซึ่งเกิดแรงดึงดูดที่โมเลกุลในโมเลกุล</p> <p>2.2 สารประกอบไอออนิกส่วนใหญ่เป็นของแข็ง แต่เพราะเหตุใด จงอธิบาย</p> <p>เพราะค่าคงที่คูลอมบ์มีค่าสูงที่ระยะห่างที่สั้น ซึ่งดึงดูดประจุ</p> <p>บวกกับลบ</p> <p>2.3 สารประกอบไอออนิกนำไฟฟ้าได้หรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย</p> <p>สารประกอบไอออนิกที่นำไฟฟ้าได้ เพราะสารประกอบไอออนิก</p> <p>มีประจุที่เคลื่อนที่และเคลื่อนที่ในของเหลว</p> <p>2.4 สารประกอบไอออนิกละลายน้ำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย</p> <p>การที่สารประกอบไอออนิกละลายน้ำได้ เพราะมีค่าคงที่คูลอมบ์</p> <p>ไอออนิกที่ต่ำกว่าค่าคงที่คูลอมบ์ในของเหลวและค่าคงที่คูลอมบ์</p> <p>คูลอมบ์ที่ต่ำกว่าค่าคงที่คูลอมบ์ในของเหลวและค่าคงที่คูลอมบ์</p>

ภาพที่ 5 สมบัติและกลไกสมบัติของสารประกอบไอออนิกที่ไม่ถูกต้อง

1.2 การเกิดสารประกอบไอออนิก

จากข้อคำถามในแบบทดสอบที่ถามว่า “พันธะไอออนิกเกิดจากแรงดึงดูดระหว่างไอออนประเภทใด” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องว่า “พันธะไอออนิกเกิดจากแรงดึงดูดระหว่างไอออนบวกกับไอออนลบ เหตุผลเพราะว่า โลหะมีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีต่ำให้อิเล็กตรอนได้ง่าย แอสแกงไอออนเป็นบวก ธาตุโลหะมีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีสูงรับอิเล็กตรอนได้ดี แอสแกงประจุลบมีแนวคิดที่คลาดเคลื่อนว่า “พันธะไอออนิก

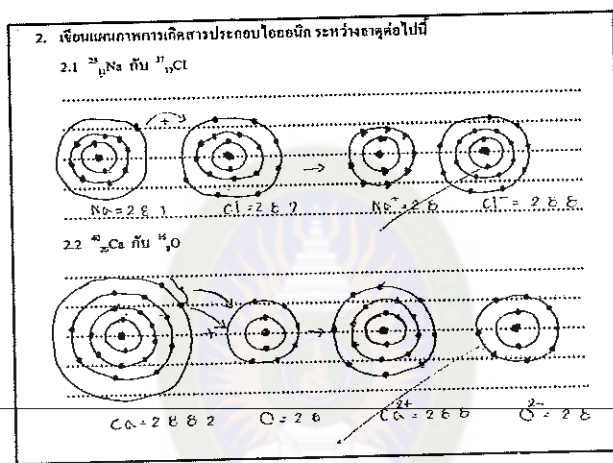
เกิดระหว่างไอออนลบกับไอออนลบ และให้เหตุผลว่าอะตอมของธาตุเหล่านั้นมีการเอาอิเล็กตรอนมาใช้ร่วมกัน” คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ครูได้แสดงสูตรสารประกอบไอออนิกในการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนมีแนวคิดถูกต้อง และสามารถบอกได้ว่าพันธะไอออนิก เป็นพันธะที่เกิดระหว่างอะตอมของธาตุโลหะกับอะตอมของธาตุโลหะหรือเกิดจากแรงดึงดูดระหว่างไอออนบวกกับไอออนลบ นักเรียนสามารถใช้ความเข้าใจในระดับซับ-แมคโครสโกปิก (Sub-macroscopic level) อธิบายการเกิดพันธะไอออนิกว่า เพราะธาตุโลหะเป็นธาตุที่มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีต่ำ ให้อิเล็กตรอนได้ง่าย แสดงประจุเป็นบวก ส่วนธาตุโลหะเป็นธาตุที่มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีสูง รับอิเล็กตรอนได้ดี แสดงประจุเป็นลบ” โดยการเขียนแผนภาพจำลองแสดงการจัดเรียงอิเล็กตรอนของอะตอมในแต่ละระดับพลังงานของธาตุ แสดงการให้และรับอิเล็กตรอนเกิดเป็นสารประกอบไอออนิก คิดเป็นร้อยละ 83.33 ดังภาพที่ 6 การจัดเรียงอิเล็กตรอนของอะตอมในแต่ละระดับพลังงานและการให้และรับอิเล็กตรอน

ภาพที่ 6 การจัดเรียงอิเล็กตรอนของอะตอมในแต่ละระดับพลังงานและการให้และรับอิเล็กตรอน

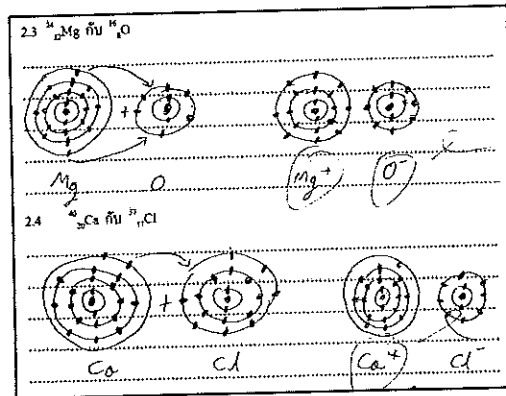
ซึ่งนักเรียนอธิบายว่าถ้านำธาตุ $_{12}\text{Mg}$ และธาตุ $_{8}\text{O}$ สร้างพันธะกัน นักเรียนอธิบายว่าเมื่อจัดเรียงอิเล็กตรอน $_{12}\text{Mg}$ จัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2, 8, 2 แสดงว่ามี 3 ระดับพลังงาน มีอิเล็กตรอนวงนอกเป็น 2 ต้องให้อิเล็กตรอนวงนอกไป 2 อิเล็กตรอนอะตอมจึงจะเสถียร เมื่อให้อิเล็กตรอนไป 2 อิเล็กตรอน อะตอมของธาตุแมกนีเซียม มีประจุเป็น Mg^{2+} ส่วนธาตุ $_{8}\text{O}$ จัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2, 6 แสดงว่ามี 2 ระดับพลังงาน มีอิเล็กตรอนวงนอกเป็น 6

ต้องรับอิเล็กตรอนวงนอกอีก 2 อิเล็กตรอนอะตอมจึงจะเสถียร เมื่อรับอิเล็กตรอนอีก 2 อิเล็กตรอน อะตอมของธาตุออกซิเจน มีประจุเป็น O^{2-} ดังนั้น เมื่อธาตุแมกนีเซียม ให้อิเล็กตรอน 2 อิเล็กตรอน ธาตุออกซิเจน ต้องการรับอิเล็กตรอน 2 อิเล็กตรอน ดังนั้น ธาตุแมกนีเซียม กับ ธาตุออกซิเจน รวมกันเกิดสารประกอบไอออนิกได้เป็น แมกนีเซียมออกไซด์ (MgO) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทำกิจกรรมตามใบงานในภาพที่ 7 นักเรียนสามารถเขียนแผนภาพการจัดเรียงอิเล็กตรอนแสดงการให้และรับอิเล็กตรอนจนเกิดเป็นสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 84.44

ภาพที่ 7 การเขียนภาพจำลองแสดงการให้และรับอิเล็กตรอนของอะตอม

นอกจากนี้ยังมีนักเรียนบางกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 16.67 มีแนวคิดคลาดเคลื่อน เกี่ยวกับการเกิดพันธะไอออนิกว่า สารประกอบไอออนิกเกิดจากอะตอมของโลหะกับอโลหะ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่า พันธะไอออนิกเกิดจากธาตุที่มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีต่างกันอย่างไร และไม่สามารถเขียนแผนภาพแสดงการจัดเรียงอิเล็กตรอนของอะตอมในแต่ละระดับพลังงานได้ นักเรียนไม่สามารถเขียนแผนภาพแสดงการให้และรับอิเล็กตรอนในการเกิดเป็นสารประกอบได้ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนอิเล็กตรอนวงนอกสุดของธาตุนั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการทำกิจกรรมตามใบงานในภาพที่ 8 นักเรียนเขียนแผนภาพการจัดเรียงอิเล็กตรอนแสดงการให้และรับอิเล็กตรอนเกิดเป็นสารประกอบไอออนิกไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 15.56

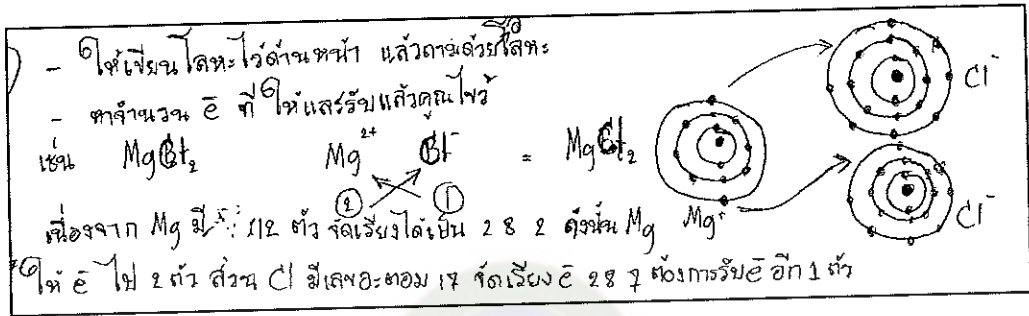

ภาพที่ 8 การจัดเรียงอิเล็กตรอนแสดงการให้และรับอิเล็กตรอน
เกิดเป็นสารประกอบไอออนิกไม่ถูกต้อง

1.3 การเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

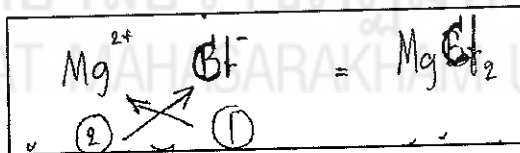
จากข้อคำถามในแบบทดสอบที่ถามว่า “ธาตุที่เกิดปฏิกิริยาระหว่างธาตุ ${}_{38}\text{Sr}$ กับ ธาตุ ${}_{16}\text{S}$ เขียนสูตรสารประกอบไอออนิกได้อย่างไร” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องว่า “ธาตุสตรอนเชียม จัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2, 8, 18, 8, 2 เป็นโลหะหมู่ 2 ให้อิเล็กตรอน 2 ตัว ธาตุซัลเฟอร์ จัดเรียงอิเล็กตรอน เป็น 2, 8, 6 เป็นอโลหะหมู่ 6 รับอิเล็กตรอน 2 ตัว จึงเขียนสูตรได้เป็น SrS ” คิดเป็นร้อยละ 80 และพบว่านักเรียนมีแนวคิดที่คลาดเคลื่อนว่า “ธาตุสตรอนเชียม จัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2, 8, 18, 2 เสีย 2 อิเล็กตรอน จึงจะเสถียร ธาตุซัลเฟอร์ จัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2, 8, 6 รับ 6 อิเล็กตรอน จึงจะเสถียร สูตรที่เขียนได้ จึงผิด” คิดเป็นร้อยละ 20 และข้อคำถามที่ถามว่า “สารประกอบที่มีสูตรเป็น CaCl_2 เรียกชื่ออย่างไร” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้อง “สามารถเรียกชื่อสารประกอบได้ว่า แคลเซียมคลอไรด์ โดยมีหลักการว่า เรียกชื่อธาตุอะตอมหน้าตามด้วยธาตุอะตอมหลังแล้วเปลี่ยนเสียงพยางค์ท้ายเป็น -ได์” คิดเป็นร้อยละ 80 และพบว่านักเรียนมีแนวคิดที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการเปลี่ยนเสียงพยางค์ท้ายของธาตุอโลหะ” คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่พบว่านักเรียนมีแนวคิดถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 83.33 และสามารถใช้ความเข้าใจในระดับซัพ-แมคโครสโกปิก (Sub-macroscopic level) อธิบายการเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก โดยจัดเรียงอิเล็กตรอนของอะตอมของธาตุในแต่ละระดับพลังงานของธาตุ แสดงการให้และรับอิเล็กตรอนของอะตอมของธาตุรวมกันเกิดเป็นสารประกอบ โดยนักเรียนอธิบายว่า อะตอมของธาตุแมกนีเซียม กับ ธาตุคลอรีน แมกนีเซียมจัดเรียง

อิเล็กตรอนเป็น 2, 8, 2 แสดงว่า อิเล็กตรอนวงนอกเป็น 2 ต้องให้อิเล็กตรอนวงนอกไป 2 อิเล็กตรอน ส่วนธาตุคลอรีนจัดเรียงอิเล็กตรอนเป็น 2, 8, 7 แสดงว่า อิเล็กตรอนวงนอกเป็น 7 ต้องรับอิเล็กตรอนวงนอกอีก 1 อิเล็กตรอน จากนั้นให้เขียนอะตอมธาตุโลหะก่อนคือ ธาตุแมกนีเซียม แล้วตามด้วยธาตุโลหะ คือธาตุคลอรีน ดังภาพที่ 9 การจัดเรียงอิเล็กตรอนในแต่ละระดับพลังงาน

ภาพที่ 9 การจัดเรียงอิเล็กตรอนในแต่ละระดับพลังงาน

ส่วนในระดับซิมโบลิก (Symbolic level) นักเรียนอธิบายได้ว่า การเขียนสูตรประกอบไอออนิก ให้เขียนอะตอมของธาตุโลหะหรือไอออนบวกก่อนแล้วตามด้วยอะตอมของอโลหะหรือไอออนลบ จากนั้นทำจำนวนประจุให้เป็นกลาง หรือนำจำนวนอะตอมที่ให้หรือรับมาคูณไขว้ดังภาพที่ 10 การเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก

ภาพที่ 10 การเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก

สูตรที่ได้คือ $MgCl_2$ ส่วนการเรียกชื่อสารประกอบไอออนิกนักเรียนอธิบายว่า ให้อ่านชื่ออะตอมหรือไอออนของธาตุตัวหน้าตามปกติ ถ้าเป็นธาตุแทรนซิชันให้ระบุจำนวนประจุเป็นตัวเลขโรมัน เช่น Cu^{2+} อ่านว่า คอปเปอร์(II)ไอออน แล้วตามด้วยอะตอมหรือไอออนลบ เปลี่ยนเสียงพยางค์ท้ายเป็น ไ-ด์ เช่น ธาตุคลอรีน เปลี่ยนเป็น คลอไรด์ ยกเว้นกลุ่มไอออนลบให้อ่านชื่อเฉพาะ CO_3 อ่านว่า คาร์บอเนต ดังภาพที่ 11 การเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

4. เรียกชื่อสารประกอบ ไอออนิก เรียกชื่อไอออนบวกตามตัวเลขชื่อไอออนลบ จากในข้อ 1, 2, 3 เรียกชื่อเลขที่มีตามชื่อธาตุ หากที่เป็นไอออนบวกมากกว่า 1 ชื่อ เรียกชื่อธาตุหนึ่ง และระบุเลขประจุในวงเล็บ เช่น Ca^{2+} และ Cl^- รวมเป็น CaCl_2 = ไครอเนอิม (II) คลอไรด์ Ca_2S = ไคริซิมซัลไฟด์
 เช่น CaCl_2 = ไครอเนอิม (II) คลอไรด์ Ca_2S = ไคริซิมซัลไฟด์
 AgNO_3 = ซิลเวอร์ ไนเตรต

ภาพที่ 11 การเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

ซึ่งสอดคล้องกับการทำกิจกรรมทำใบงานในภาพที่ 12 นักเรียนเขียนสูตรสารประกอบได้ถูกต้อง และ ใบงานภาพที่ 13 นักเรียนเรียกชื่อสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 83.06

3.1	$^{23}_{11}\text{Na}$ กับ $^{37}_{17}\text{Cl}$	NaCl	/
3.2	$^{40}_{20}\text{Ca}$ กับ $^{16}_8\text{O}$	CaO	/
3.3	$^{24}_{12}\text{Mg}$ กับ $^{16}_8\text{O}$	MgO	/
3.4	$^{40}_{20}\text{Ca}$ กับ $^{37}_{17}\text{Cl}$	CaCl_2	/
3.5	$^{27}_{13}\text{Al}$ กับ $^{19}_9\text{F}$	AlF_3	/

ภาพที่ 12 การเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก

5.1	CuCO_3	อ่านว่า... คอปเปอร์ (II) คาร์บอเนต	/
5.2	NH_4CN	อ่านว่า... แอมโมเนียมไซยาไนด์	/
5.3	BaSO_4	อ่านว่า... แบเรียมซัลเฟต	/
5.4	Na_2HPO_4	อ่านว่า... โซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต	/
5.5	Al(OH)_3	อ่านว่า... อะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์	/
5.6	Fe_2O_3	อ่านว่า... ไอออน (III) ออกไซด์	/
5.7	AgNO_3	อ่านว่า... ซิลเวอร์ไนเตรต	/
5.8	CoCl_2	อ่านว่า... โครม (II) คลอไรด์	/
5.9	CrCl_3	อ่านว่า... โครเมียม (III) คลอไรด์	/
5.10	$\text{Pb(NO}_3)_2$	อ่านว่า... ตะกั่ว (II) ไนเตรต	/

ภาพที่ 13 การเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

แต่มักเรียนบางกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 16.67 ที่ยังเขียนสูตรสารประกอบไอออนิก ยังไม่ถูกต้อง เพราะนักเรียนยังบอกไม่ได้ว่าธาตุนั้นให้อิเล็กตรอนกี่อิเล็กตรอน และรับอิเล็กตรอนกี่อิเล็กตรอนถึงจะทำให้ให้อิเล็กตรอนวงนอกครบ 8 ส่วนการเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก พบว่านักเรียนเปลี่ยนเสียงพยางค์ท้าย และระบุจำนวนเลขออกซิเดชันของธาตุแทน ซึ่งชั้้นไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการทำกิจกรรมใบงานในภาพที่ 14 นักเรียนเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบไอออนิกไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 16.94

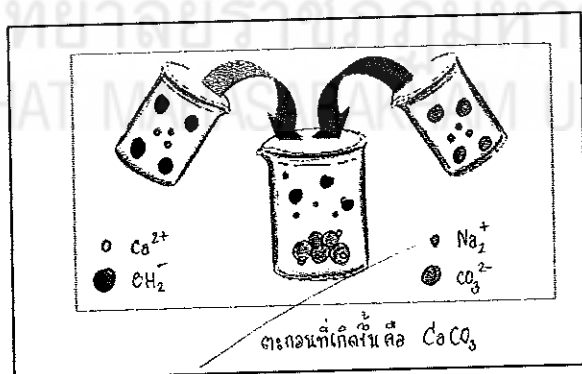
3. เขียนสูตรสารประกอบระหว่างอะตอมของธาตุโลหะกับอโลหะ ดังต่อไปนี้	
3.1 $^{23}_{11}\text{Na}$ กับ $^{37}_{17}\text{Cl}$	NaCl
3.2 $^{40}_{20}\text{Ca}$ กับ $^{16}_8\text{O}$	Ca_2O_2
3.3 $^{24}_{12}\text{Mg}$ กับ $^{16}_8\text{O}$	Mg_2O_2
3.4 $^{40}_{20}\text{Ca}$ กับ $^{37}_{17}\text{Cl}$	CaCl_2
3.5 $^{27}_{13}\text{Al}$ กับ $^{19}_9\text{F}$	AlF_3
5. จงเรียกชื่อสารประกอบต่อไปนี้	
5.1 CuCO_3	อ่านว่า... คอปเปอร์ (II) คาร์บอเนต
5.2 NH_4CN	อ่านว่า... แอมโมเนียม ไสยาไซด์
5.3 H_2SO_4	อ่านว่า... เสน่ห์ซัลฟิวริก
5.4 Na_2HPO_4	อ่านว่า... โซเดียมไฮโดรเจนฟอสเฟต
5.5 $\text{Al}(\text{OH})_3$	อ่านว่า... อะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์
5.6 Fe_2O_3	อ่านว่า... เหล็ก (III) ออกไซด์
5.7 AgNO_3	อ่านว่า... ซิลเวอร์ ไนเตรต
5.8 CoCl_2	อ่านว่า... โคบอลต์ (II) คลอไรด์
5.9 CrCl_3	อ่านว่า... โครเมียม (III) คลอไรด์
5.10 $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$	อ่านว่า... ตะกั่ว (II) ไนเตรต

ภาพที่ 14 การเขียนสูตรและการเรียกชื่อสารประกอบไอออนิก

1.4 การเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิก

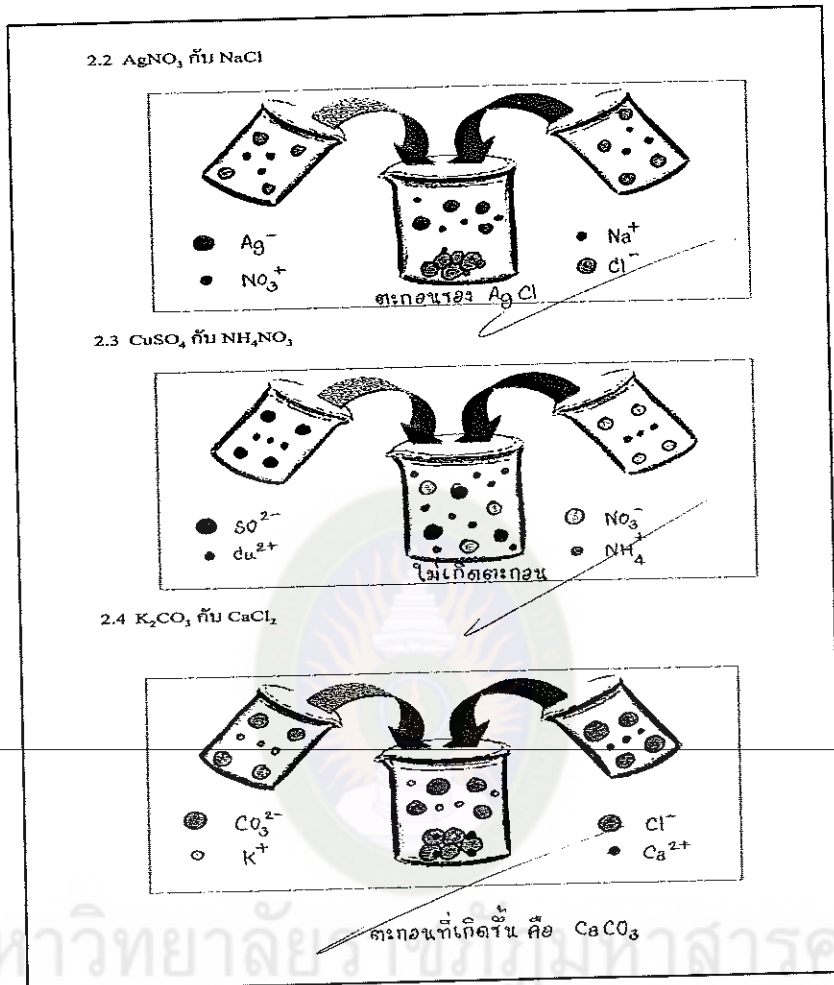
จากข้อคำถามในแบบทดสอบที่ถามว่า “เมื่อผสมสารละลายแต่ละคู่ต่อไปนี้ คู่ใดเกิดปฏิกิริยา” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องว่า “ถ้าผสมสารละลาย $\text{Ba}(\text{NO}_3)_2$ กับสารละลาย $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ จะเกิดปฏิกิริยาเพราะ เมื่อนำของเหลวสองชนิดมาทำปฏิกิริยากัน ไอออนรวมตัวกันได้สารใหม่ที่ไม่ละลายน้ำจึงสังเกตเห็นตะกอนเกิดขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 60 และพบว่านักเรียนบางกลุ่มมีแนวคิดคลาดเคลื่อนว่า “ถ้านำสารละลาย CaCl_2 กับ สารละลาย KBr มาทำปฏิกิริยากัน จะมีการให้และรับอิเล็กตรอนได้สารใหม่สองชนิด”

คิดเป็นร้อยละ 40 และข้อคำถามที่ถามว่า “ข้อใดต่อไปนี้เป็นสมการไอออนิกสุทธิที่เกิดจากการผสมสารละลาย $Pb(NO_3)_2$ กับ Na_2SO_4 ” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องว่า “สารละลาย $Pb(NO_3)_2$ กับ Na_2SO_4 เกิดปฏิกิริยาสามารถเขียนสมการไอออนิกสุทธิได้เป็น $Pb^{2+}(aq) + SO_4^{2-}(aq) \longrightarrow PbSO_4(s)$ เพราะ สมการไอออนิกสุทธิเขียนแสดงเฉพาะไอออนที่เข้าทำปฏิกิริยากันแล้วเกิดเป็นผลิตภัณฑ์” คิดเป็นร้อยละ 60 และพบว่านักเรียนบางกลุ่มมีแนวคิดคลาดเคลื่อนว่า “สารละลายสองชนิดเมื่อนำมาทำปฏิกิริยากันมีการแลกเปลี่ยนไอออนกันเกิดเป็นผลิตภัณฑ์แล้วเขียนสมการไอออนิกสุทธิได้เป็น $Pb(NO_3)_2(aq) + Na_2SO_4(aq) \longrightarrow PbSO_4(s) + 2NaNO_3(aq)$ ” คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ พบว่านักเรียนมีแนวคิดถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 66.67 ว่าการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิก เกิดจากการนำสารต่างกันสองชนิดมาผสมกัน จะเกิดการแลกเปลี่ยนไอออนกันได้สารประกอบไอออนิก นักเรียนสามารถใช้ความเข้าใจในระดับแมโครสโกปิก (Macroscopic level) ที่ได้เห็นจากการทดลองการเกิดปฏิกิริยาระหว่าง สารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($Ca(OH)_2$) ทำปฏิกิริยากับ สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3) อธิบายว่า เมื่อนำสารละลายของแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($Ca(OH)_2$) ทำปฏิกิริยากับ สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3) พบว่า มีตะกอนสีขาวเกิดขึ้น ดังภาพที่นักเรียนวาดในภาพที่ 15 ที่เป็นภาพจำลองแสดงการเกิดปฏิกิริยาระหว่าง สารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($Ca(OH)_2$) ทำปฏิกิริยากับ สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3)

ภาพที่ 15 ปฏิกิริยาระหว่างสารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($Ca(OH)_2$) กับ สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3)

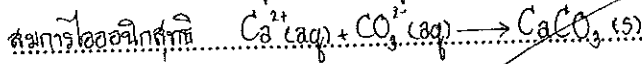
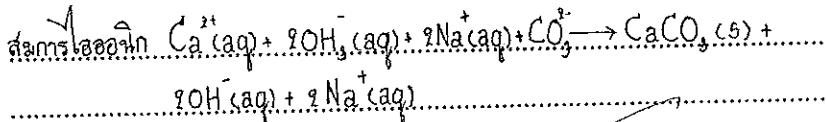
โดยนักเรียนอธิบายว่าในระดับซับ-แมโครสโกปิก (Sub-macroscopic level) เมื่อสารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ($\text{Ca}(\text{OH})_2$) ทำปฏิกิริยากับสารละลายโซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3) จะเกิดการแลกเปลี่ยนไอออนกันเป็น $\text{Ca}^{2+}(\text{aq})$ กับ $2\text{OH}^-(\text{aq})$ ระหว่าง $2\text{Na}^+(\text{aq})$ กับ $\text{CaCO}_3^{2-}(\text{aq})$ โดยไอออนบวกของสารตัวหน้าไปรวมกับไอออนลบของสารตัวหลัง ไอออนบวกตัวหลังไปรวมกับไอออนลบตัวหน้า ได้สารผลิตภัณฑ์เป็น $\text{CaCO}_3(\text{s})$ เพราะเกิดเป็นตะกอน และสามารถอธิบายระดับซิมโบลิก (Symbolic level) จากการเกิดปฏิกิริยาสามารถเขียนสัญลักษณ์ในรูปของสมการ โดยในการเขียนสมการโมเลกุล ให้เขียนสูตรเคมีของสารโดยไม่เขียนแสดงการแตกตัวเป็นไอออนดังสมการ $\text{Ca}(\text{OH})_2(\text{aq}) + \text{Na}_2\text{CO}_3(\text{aq}) \rightarrow \text{CaCO}_3(\text{s}) + 2\text{NaOH}(\text{aq})$ การเขียนสมการไอออนิกให้เขียนสมการที่แสดงไอออนอิสระของสารประกอบไอออนิกในสารละลายครบทุกชนิดดังสมการ $\text{Ca}^{2+}(\text{aq}) + 2\text{OH}^-(\text{aq}) + 2\text{Na}^+(\text{aq}) + \text{CaCO}_3^{2-}(\text{aq}) \rightarrow \text{CaCO}_3(\text{s}) + 2\text{OH}^-(\text{aq}) + 2\text{Na}^+(\text{aq})$ ส่วนสมการไอออนิกสุทธิ ให้เขียนสมการที่แสดงเฉพาะไอออนที่เข้าทำปฏิกิริยากันแล้วเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ (ที่ไม่ละลายน้ำ) ได้เป็น $\text{Ca}^{2+}(\text{aq}) + \text{CaCO}_3^{2-}(\text{aq}) \rightarrow \text{CaCO}_3(\text{s})$ ซึ่งสอดคล้องกับการทำกิจกรรม จากใบงานภาพที่ 16 นักเรียนสามารถเขียนภาพแสดงการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง และภาพที่ 17 นักเรียนเขียนสมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิของการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 80

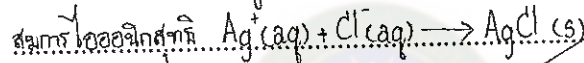
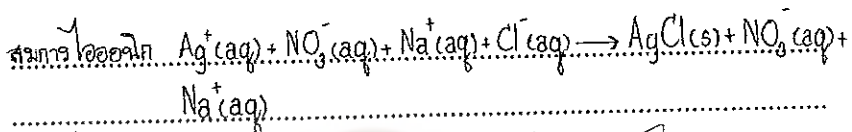
ภาพที่ 16 เขียนภาพแสดงการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง

3. จงเขียนสมการไอออนิก และสมการไอออนิกสุทธิของสารประกอบไอออนิกต่อไปนี้

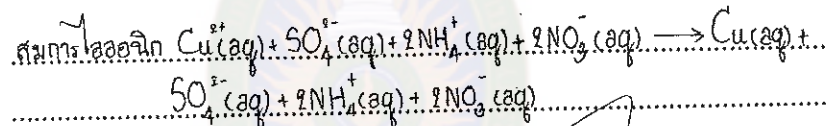
3.1 Ca(OH)_2 กับ Na_2CO_3

3.2 AgNO_3 กับ NaCl

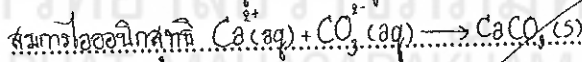
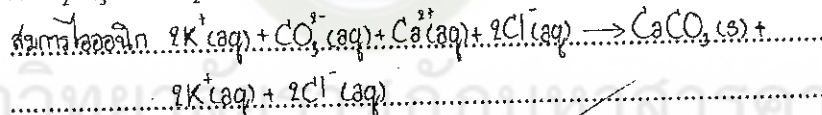

3.3 CuSO_4 กับ NH_4NO_3

ไม่มีไอออนิกสุทธิ

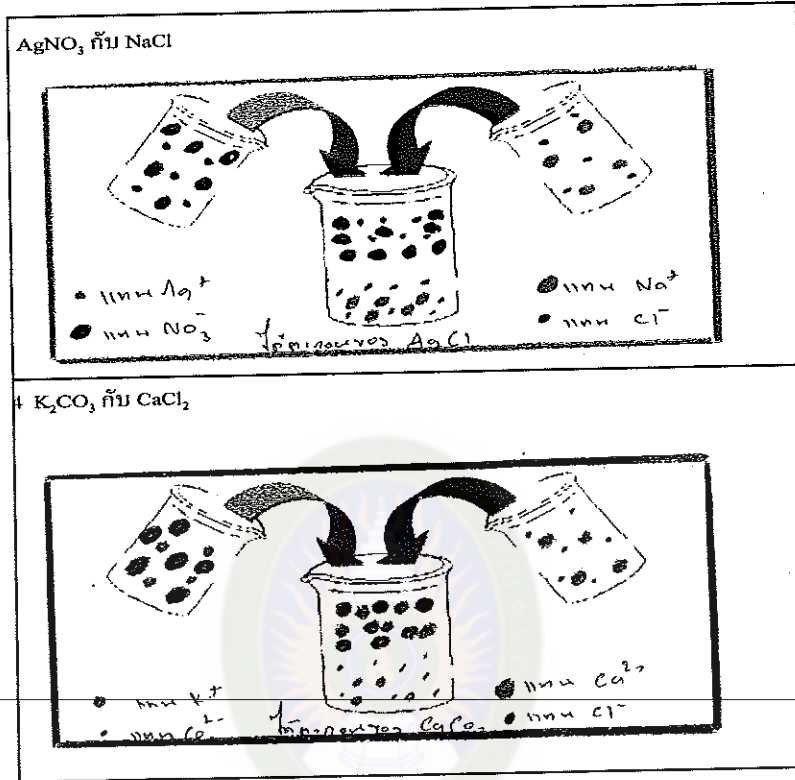
3.4 K_2CO_3 กับ CaCl_2

ภาพที่ 17 การเขียนสมการสารประกอบไอออนิก

อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีนักเรียนบางคน คิดเป็นร้อยละ 16.67 บอกไม่ได้ว่าเมื่อนำสารสองชนิดมาผสมกันจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เกิดสารที่ละลายน้ำหรือได้ตะกอนของสารใด และอธิบายการแลกเปลี่ยนไอออนของสารที่เข้าทำปฏิกิริยาไม่ได้ และ บอกไม่ได้ว่าสารประกอบไอออนิกใดบ้างละลายน้ำหรือไม่ละลายน้ำ จึงทำให้เขียนสมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิจากการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิกไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการทำกิจกรรมจากใบงานในภาพที่ 18 นักเรียนไม่สามารถเขียนภาพแสดงการเกิดปฏิกิริยา

ของสารประกอบไอออนิกได้ถูกต้อง และภาพที่ 19 นักเรียนเขียนสมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิของการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 20

ภาพที่ 18 เขียนภาพแสดงการเกิดปฏิกิริยาของสารประกอบไอออนิกไม่ถูกต้อง

3. จงเขียนสมการ ไอออนิก และสมการ ไอออนิกสุทธิของสารประกอบไอออนิกต่อไปนี้

3.1 Ca(OH)₂ กับ Na₂CO₃

$Ca(OH)_2(aq) + Na_2CO_3(aq) \rightarrow CaCO_3(s) + 2NaOH(aq)$

สมการสุทธิ $Ca^{2+}(aq) + CO_3^{2-}(aq) \rightarrow CaCO_3(s)$

3.4 K₂CO₃ กับ CaCl₂

$K_2CO_3(aq) + CaCl_2(aq) \rightarrow CaCO_3(s) + 2KCl(aq)$

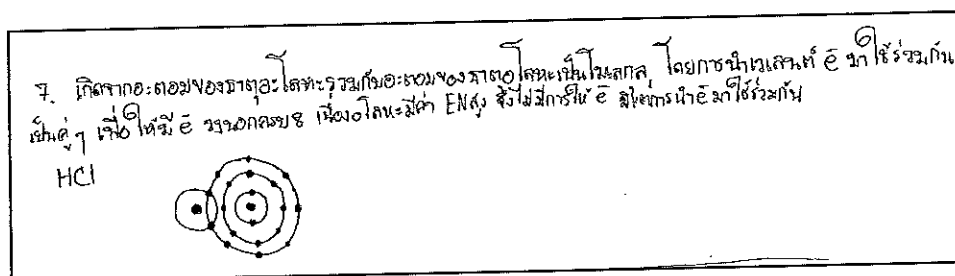
สมการสุทธิ $K_2CO_3(aq) + CaCl_2(aq) \rightarrow CaCO_3(s) + 2KCl(aq)$

ภาพที่ 19 การเขียนสมการไอออนิกและสมการไอออนิกสุทธิของสารประกอบ

2. พันธะโคเวเลนต์

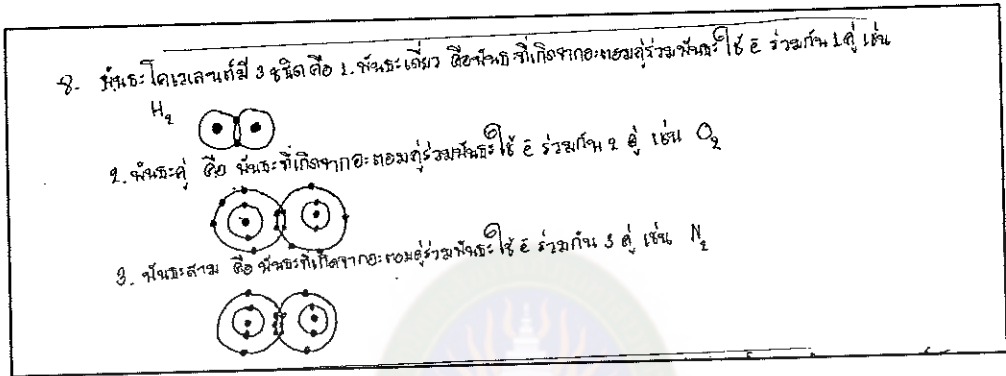
2.1 การเกิดพันธะโคเวเลนต์

จากข้อคำถามในแบบทดสอบที่ถามว่า “สารประกอบโคเวเลนต์เกิดขึ้นระหว่างอะตอมของธาตุในข้อใด” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องว่า “สารประกอบโคเวเลนต์เกิดขึ้นระหว่างอะตอมของธาตุอโลหะ กับ อโลหะ เพราะเป็นพันธะที่เกิดจากการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันระหว่างธาตุที่มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีสูงด้วยกัน” คิดเป็นร้อยละ 80 และข้อคำถามที่ถามว่า ในสารประกอบ HCN เป็นพันธะชนิดใด” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกต้องว่า “เป็นพันธะสามเพราะ ธาตุ C ใช้อิเล็กตรอนร่วมกับ ธาตุ N 3 ตัว อีก 1 ตัว ใช้ร่วมกับธาตุ H ธาตุ C มีอิเล็กตรอน ครบ 8” คิดเป็นร้อยละ 60 อย่างไรก็ตามพบว่านักเรียนบางคนมีแนวคิดคลาดเคลื่อนว่า “ธาตุ C มี 4 แขน เมื่อใช้อิเล็กตรอนร่วมกันเป็นคู่ๆ เกิดเป็นพันธะคู่เท่านั้น” คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ที่ครูนำสารประกอบ โคเวเลนต์ ได้แก่ น้ำตาลทราย เอทานอล ก๊าซไฮโดรเจน และถามนักเรียนเกี่ยวกับสมบัติของสารโคเวเลนต์ดังกล่าวพบว่า นักเรียนใช้ความเข้าใจในระดับแมโครสโกปิก (Macroscopic level) อธิบายว่า จุดเดือดจุดหลอมเหลวต่ำ เมื่อนำมาละลายน้ำสารละลายละลายน้ำ และเมื่อละลายน้ำจะไม่แตกตัวเป็นไอออน เพราะสารเหล่านี้ไม่มีไอออนบวกและไอออนลบเป็นองค์ประกอบ ไม่นำไฟฟ้า และมีสถานะเป็นได้ทั้งของแข็ง ของเหลว และก๊าซ และพบว่านักเรียนส่วนมากมีแนวคิดที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 83.33 เกี่ยวกับการเกิดพันธะโคเวเลนต์ว่า พันธะโคเวเลนต์เกิดระหว่างอะตอมของธาตุอโลหะกับอะตอมของธาตุอโลหะ นักเรียนสามารถใช้ความเข้าใจในระดับซับ-แมโครสโกปิก (Sub-macroscopic level) อธิบายการเกิดพันธะโคเวเลนต์ว่า ธาตุอโลหะเป็นธาตุที่มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีสูง จึงรับอิเล็กตรอนได้ดี เกิดเป็นพันธะโคเวเลนต์ ดังจะเห็นได้จากภาพที่เขียนแสดงการเกิดพันธะโคเวเลนต์ ดังภาพที่ 20 การเกิดพันธะโคเวเลนต์ระหว่างธาตุ ไฮโดรเจนกับธาตุคลอรีน

ภาพที่ 20 การเกิดพันธะโคเวเลนต์ระหว่างธาตุไฮโดรเจนกับธาตุคลอรีน

และนักเรียนวาดภาพจำลองการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันของอะตอมของธาตุคู่ที่รวมกัน
 เกิดเป็นสารประกอบ แบ่งการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้ 1) อะตอมใช้
 อิเล็กตรอนร่วมกัน 1 คู่ เรียกว่า พันธะเดี่ยว 2) อะตอมใช้อิเล็กตรอนร่วมกัน 2 คู่ เรียกว่า
 พันธะคู่ และ 3) อะตอมใช้อิเล็กตรอนร่วมกัน 3 คู่ เรียกว่า พันธะสาม ดังภาพที่ 21 ชนิด
 ของพันธะโคเวเลนต์

ภาพที่ 21 ชนิดของพันธะโคเวเลนต์

อย่างไรก็ตามนักเรียนบางกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 16.67 ยังมีแนวคิดคลาดเคลื่อน
 คือบอกจำนวนอิเล็กตรอนวงนอกสุดว่ามีเท่าไรได้ แต่เขียนแผนภาพแสดงไม่ได้ว่าต้องนำ
 อิเล็กตรอนไปใช้ร่วมกับอะตอมอื่นอีกก็ตัว และจะเกิดเป็นพันธะชนิดใดได้บ้าง ดังแสดงใน
 ภาพที่ 22 การเขียนสูตรโครงสร้างสารประกอบโคเวเลนต์

2. จงเขียนโครงสร้างลิวอิสแสดงการเกิดพันธะของสารที่กำหนดให้ต่อไปนี้

สูตรโมเลกุล	โครงสร้างลิวอิส	สูตรโมเลกุล	โครงสร้างลิวอิส
1. H ₂ O	H •• O •• H	6. PCl ₃	:Cl: P :Cl: :Cl:
2. CS ₂	:S: :C: :S:	7. N ₂ H ₂	H •• N :: N •• H
3. SOCl ₂	:Cl: S :O: :Cl:	8. CH ₄	H •• C •• H
4. HNO ₂	:O: N :O: H	9. XeF ₄	:F: Xe :F: :F: :F:
5. H ₂ O ₂	H •• O : O •• H	10. C ₂ H ₂	H •• C :: C •• H

ภาพที่ 22 การเขียนสูตรโครงสร้างสารประกอบโคเวเลนต์

2.1 การเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์

จากข้อคำถามในแบบทดสอบที่ถามว่า “อะตอมของ ธาตุ S กับธาตุ C ข้อใดเขียนสูตรโมเลกุลของสารประกอบโคเวเลนต์ได้ถูกต้อง” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกตั้งว่า “ธาตุ C อยู่หมู่ 4 ธาตุ ต้องการอิเล็กตรอนอีก 4 ตัว ธาตุ S อยู่หมู่ 6 ต้องการอิเล็กตรอนอีก 2 ตัว เอาจำนวนอิเล็กตรอนที่ต้องการคูณไขว้ ทำตัวเลขให้เป็นจำนวนเต็ม อย่างต่ำ เขียนสูตรได้เป็น CS₂” คิดเป็นร้อยละ 80 และ นักเรียนมีแนวคิดคลาดเคลื่อนว่า “ธาตุ S อยู่หมู่ 6 ต้องการอิเล็กตรอนอีก 6 ตัว ธาตุ C อยู่หมู่ 4 ต้องการอิเล็กตรอนอีก 4 ตัว เอาจำนวนอิเล็กตรอนที่ต้องการคูณไขว้ ทำตัวเลขให้เป็นจำนวนเต็ม ได้สูตรเป็น S₂C” คิดเป็นร้อยละ 20 และข้อคำถามที่ถามว่า “สูตรโมเลกุลของสารที่เกิดจากการรวมตัวของธาตุ X ที่มีเลขอะตอม 14 กับธาตุ Y ที่มีเลขอะตอม 8 ข้อใดถูกต้อง” พบว่านักเรียนมีแนวคิดที่ถูกตั้งว่า “ธาตุ X อยู่หมู่ 4 ต้องการอิเล็กตรอน 4 ตัว ธาตุ Y อยู่หมู่ 6 ต้องการอิเล็กตรอนอีก 2 ตัว ได้สูตรเป็น XY₂” คิดเป็น ร้อยละ 80 นักเรียนมีแนวคิดคลาดเคลื่อนว่า “ธาตุ X อยู่หมู่ 4 ธาตุ Y อยู่หมู่ 6 ได้สูตรเป็น X₃Y₂” คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ที่พบว่านักเรียนร้อยละ 66.67 สามารถเขียนสูตรสารประกอบโคเวเลนต์

พร้อมทั้งอธิบายหลักการเขียนสูตรได้ถูกต้องทั้งสูตรโครงสร้างแบบจุด สูตรโครงสร้างแบบเส้น และสูตรโมเลกุล ดังแสดงในภาพที่ 23 การเขียนสูตรโครงสร้างแบบจุด สูตรโครงสร้างแบบเส้น และสูตรโมเลกุล

9. ขอบ 3 ธาตุ คือ ออกซิเจน, ไฮโดรเจน, และคลอรีน

1) เลขจุด (.) ธาตุ (.) แทน e^- 1 e^- เช่น $H = H \cdot \cdot \cdot$

2) หมายเลข (-) 1 เส้น แทน e^- 1 คู่ เช่น $HCl = H - Cl$

3) หมายเลขจุด เขียนตาม EN ที่ 1 ด้านบน และอีกด้านหนึ่ง e^- ที่ 1 ด้านบน และอีกด้านหนึ่ง e^- ที่ 1 ด้านบน

เช่น O กับ Cl $Cl \begin{matrix} \diagup O \\ \diagdown \end{matrix} = Cl_2O$

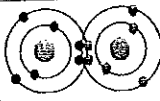
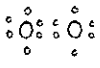
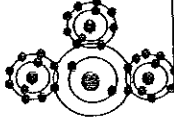

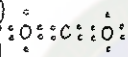
ภาพที่ 23 การเขียนสูตรโครงสร้างแบบจุด สูตรโครงสร้างแบบเส้น และสูตรโมเลกุล

นักเรียนใช้ความเข้าใจในระดับ ซับ-แมโครสโกปิก (Sub-macroscopic level)

อธิบายว่า สูตรสารประกอบโคเวเลนต์ แบ่งได้เป็น 1) สูตรโครงสร้างแบบจุด โดยใช้จุด 1

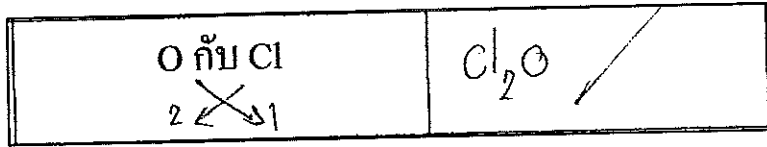
(.) จุดแทนอิเล็กตรอน 1 อิเล็กตรอน 2) สูตรโครงสร้างแบบเส้น ใช้เส้น 1 (-) เส้นแทนจำนวนอิเล็กตรอนที่ใช้ร่วมกัน 1 คู่ และ 3) สูตรโมเลกุล นักเรียนสามารถอธิบายการเขียนสูตรโครงสร้างทั้งแบบจุดและแบบเส้น และเขียนแผนภาพการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันเกิดเป็นสารประกอบได้ โดยนักเรียนสามารถเขียนสูตรโครงสร้างตามที่ครูกำหนดได้ ดังภาพที่ 24

ให้นักเรียนเขียนสูตรโครงสร้างแบบจุดและแบบเส้นของโมเลกุล ต่อไปนี้

รูปแสดงการเกิดพันธะ	สูตรแบบจุด	สูตรแบบเส้น	ชนิดพันธะ
 <p>โมเลกุล O₂</p>		O = O	พันธะคู่ 1 ตำแหน่ง
 <p>โมเลกุล BF₃</p>		$\begin{array}{c} \text{F} - \text{B} - \text{F} \\ \\ \text{F} \end{array}$	พันธะเดี่ยว 3 ตำแหน่ง
 <p>โมเลกุล CO₂</p>		O = C = O	พันธะคู่ 2 ตำแหน่ง

ภาพที่ 24 การเขียนสูตรโครงสร้างสารประกอบไอออนิก

ซึ่งนักเรียนอธิบายว่า ให้คาร์บอนเป็นอะตอมกลางเนื่องจากว่าต้องการจำนวนอิเล็กตรอนมากกว่าออกซิเจน คือต้องการ อีก 4 อิเล็กตรอน ส่วนออกซิเจนต้องการอิเล็กตรอนอีก 2 อิเล็กตรอน แต่ในสารประกอบนี้ ออกซิเจนมี 2 อะตอม จึงต้องการ 4 อิเล็กตรอน จึงต้องให้คาร์บอนเป็นอะตอมกลางจากนั้นจึงเอาอิเล็กตรอนมาใช้ร่วมกับออกซิเจนข้างละ 2 อิเล็กตรอน จึงเขียนสูตรโครงสร้างแบบจุดได้เป็น $:\text{O}::\text{C}::\text{O}:$ และสูตรโครงสร้างแบบเส้นได้เป็น $:\text{O} = \text{C} = \text{O}:$ เกิดเป็นพันธะคู่ทั้งสองตำแหน่ง และในระดับซิมโบลิก (Symbolic level) นักเรียนอธิบายว่าการเขียนสูตรโมเลกุลให้เรียงลำดับธาตุที่มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีต่ำเป็นธาตุตัวแรก และค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีสูงกว่าเป็นธาตุตัวหลัง จากนั้นหาจำนวนอิเล็กตรอนที่ต้องการเพิ่มอีกจนครบ 8 แล้วนำมาคูณไขว้ เช่น ธาตุออกซิเจนกับ ธาตุคลอรีน ซึ่งธาตุคลอรีน มีค่าอิเล็กโตรเนกาติวิตีต่ำกว่าจึงเขียนเป็นตัวแรก ตัวหลังจึงเป็นธาตุออกซิเจน จากนั้นหาจำนวนอิเล็กตรอนที่ต้องการเพิ่มอีกก็ตัวจึงจะครบ 8 แล้วนำมาคูณไขว้ เขียนสูตรได้เป็น Cl_2O ดังภาพที่ 25 สูตรโมเลกุลสารประกอบโคเวเลนต์

ภาพที่ 25 สูตรโมเลกุลสารประกอบโคเวเลนต์

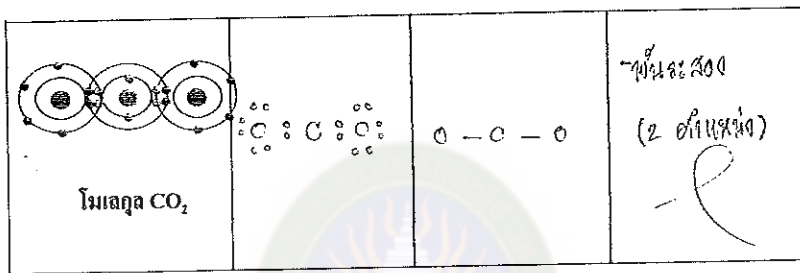
และนักเรียนอธิบายการเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์ได้ว่า ให้บอกจำนวนอะตอมของธาตุตัวแรกเป็นภาษากรีก แต่ถ้ามี 1 อะตอมไม่ต้องระบุจำนวนอะตอม อ่านชื่อธาตุตัวแรกบอกจำนวนอะตอมของธาตุหลัง อ่านชื่อธาตุหลังแล้วเปลี่ยนเสียงพยางค์ท้ายเป็น -ด์ ดังภาพที่ 26 การเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์

3. จงเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์ต่อไปนี้

ข้อ	สารประกอบระหว่างธาตุ	สูตรโมเลกุล	การเรียกชื่อ
1)	O กับ Cl	OCl_2	ออกซิเจนไดคลอไรด์
2)	H กับ As	H_3As	ไตรไฮโดรเจนอาร์เซไนด์
3)	N กับ Br	NBr_3	ไนโตรเจนไตรโบไรด์
4)	H กับ S	H_2S	ไดไฮโดรเจนซัลไฟด์
5)	S กับ Cl	SCl_2	ซัลเฟอร์ไดคลอไรด์
6)	S กับ C	CS_2	คาร์บอนไดซัลไฟด์
7)	Si กับ Cl	$SiCl_4$	ซิลิคอนเตตระคลอไรด์
8)	Cl กับ P	PCl_3	ฟอสฟอรัสไตรคลอไรด์
9)	B กับ F	BF_3	ไตรโบรอนฟลูออไรด์
10)	Cl กับ F	ClF	คลอรีนฟลูออไรด์

ภาพที่ 26 การเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์

แต่มักมีนักเรียนบางกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 33.33 ที่เขียนสูตรโครงสร้างและสูตรโมเลกุลไม่ถูกต้องเนื่องจาก นักเรียนเขียนแผนภาพการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันไม่ถูกต้องจึงเขียนสูตรโครงสร้างไม่ได้ เรียงลำดับค่าอิเล็กโทรเนกาติวิตี เขียนสูตรโมเลกุลไม่ได้ และนักเรียนบางกลุ่มบอกจำนวนอะตอมเป็นภาษากรีกยังไม่ถูกต้องทุกค่า และเปลี่ยนเสียงพยางค์ท้ายไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับใบงานในภาพที่ 27 นักเรียนไม่สามารถเขียนสูตรโครงสร้างแบบจุดและแบบเส้น และ ภาพที่ 28 นักเรียนเขียนสูตรโมเลกุลและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 18.09

ภาพที่ 27 การเขียนสูตรโครงสร้างแบบจุดและแบบเส้น

จงเขียนสูตรและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์ต่อไปนี้

ข้อ	สารประกอบระหว่างธาตุ	สูตรโมเลกุล	การเรียกชื่อ
1)	O กับ Cl 2 x 3	Cl ₂ O	ไดคลอไรด์มอนอกซีไดออกไซด์
2)	H กับ As 1 x 3	H ₃ As	ไฮไดรเจนมอนออาร์ซีนีได
3)	N กับ Br 3 x 1	NBr ₃	ไนโตรเจนไตรโบไมด์
4)	H กับ S 1 x 2	HS ₂	ไฮไดรเจนไดซัลไฟด์
5)	S กับ Cl 2 x 1	SCl ₂	ซัลเฟอร์ไดคลอไรด์
6)	S กับ C 2 x 2	C ₂ S	ไดคาร์บอนมอนอกซัลไฟด์
7)	Si กับ Cl 1 x 3	SiCl ₄	เตตระซิลิเฟอโรคลอไรด์
8)	Cl กับ P 1 x 3	PCl ₃	ฟอสฟอรัสทริคลอไรด์
9)	B กับ F 3 x 1	BF ₃	โบรอนฟลูออไรด์
10)	Cl กับ F 1 x 1	ClF	คลอโรฟลูออไรด์

ภาพที่ 28 การเขียนสูตรโมเลกุลและเรียกชื่อสารประกอบโคเวเลนต์

โดยสรุปพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแนวคิดที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 75 เกี่ยวกับ สารประกอบไอออนิก สารประกอบโคเวเลนต์ และสามารถเชื่อมโยงแนวคิดแบบอภิปัญญา ทางเคมี 3 ระดับ ในการอธิบายการสมบัติของสารประกอบไอออนิก และการเกิด สารประกอบไอออนิกและสารประกอบโคเวเลนต์ได้ อย่างไรก็ตามมีนักเรียนบางส่วน คิดเป็น ร้อยละ 25 มีแนวคิดที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับสมบัติของสารประกอบไอออนิก โดยสามารถบอก สมบัติได้แต่อธิบายเหตุผลไม่ได้ สามารถบอกชนิดของธาตุที่เกิดพันธะเป็นสารประกอบได้ แต่ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของอิเล็กตรอนกับพลังงานและการเกิดพันธะได้ ส่งผลให้ นักเรียนเขียนสูตรของสารประกอบไม่ถูกต้อง เรียกชื่อสารประกอบไม่ถูกต้อง แสดงการ เกิดปฏิกิริยาไม่ได้ และเขียนสมการแสดงการเกิดปฏิกิริยาไม่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY